

Lhala vláda o blackoutu? Kryli svoje selhání, říká Bobošíková

Velkou část Česka v pátek 4.7.ochromil blackout. Premiér Petr Fiala (ODS) oznámil, že vláda situaci řeší a ministr průmyslu Lukáš Vlček (STAN) později na tiskové konferenci popsal, co blackout v části Česka způsobilo. Jenže podle Jany Bobošíkové veřejnosti otevřeně lhal. Ministr průmyslu Lukáš Vlček z hnutí STAN informoval českou veřejnost, že za pátečním blackoutem stála technická závada. Podle České elektroenergetické přenosové soustavy (ČEPS) k blackoutu došlo kvůli pádu fázového vodiče.

Lidryně uskupení STAČILO! ve Středočeském kraji Jana Bobošíková tvrdí, že vláda lidem bezostyšně lže. Bobošíková s odvoláním na

experty uvedla, že za blackoutem ve skutečnosti stálo jedno varování, ignorance a selhání. „Nešlo o poruchu. Šlo o systémové selhání. A odpovědní lidé lžou,“ poznamenala Bobošíková bez servítků.

V pátek dopoledne měl do Česka směřovat přebytek elektřiny, s nímž si česká přenosová soustava měla v rámci svých možností poradit. Pokud by česká strana zareagovala včas. Jenže podle Bobošíkové nezareagovala. Přitom informaci, že může dojít k přebytku elektřiny, měla vláda údajně dostat už 2. července. „Odpovědní úředníci hazardovali se státem jako s elektrickou hračkou,“ nešetřila kritikou Bobošíková s tím, že se ČEPS údajně snažil vymyslet spíš to, jak z možné krize vyvinít Českou republiku, než aby řešil, jak ochránit nemocnice a dopravní infrastrukturu.

Lidryně hnutí STAČILO! Bobošíková tvrdí, že ministr Vlček veřejnost obelhává, i když v minulosti sám působil v řadách ČEPS, takže může dost dobře vědět, co se v pátek skutečně dělo a že došlo k přítoku elektřiny zpoza německých hranic. „Nešlo o neinformovanost. Šlo o krytí vlastního selhání,“ nešetřila kritikou politička.

Bobošíková také uvedla, že STAČILO! požaduje jasné kroky: Nezávislé vyšetření událostí z 2. až 4. července s účastí expertů mimo státní správu. Zveřejnění veškeré interní komunikace MPO a ČEPS před blackoutem. A prý nesmí chybět ani osobní odpovědnost ministra Vlčka.

„Blackout není izolovaná technická epizoda. Je to výstraha. Stát selhal ve své nejzákladnější funkci – chránit občany a infrastrukturu. A místo aby nesl odpovědnost, lže a mlží!“ zahřmělo na závěr od Bobošíkové směrem nejen k ministru Vlčkovi, ale k celé vládě.

Bobošíková: Prezident slouží zbrojařům, ne lidem.

Říkají vám, že musíte šetřit – a sami si platí války

Jana Bobošíková ostře kritizuje BIS, premiéra Fialu i prezidenta Pavla. Tvrdí, že bezpečnostní služba selhává, prezident jmenuje vydíratelné podvodníky a vláda žene ČR do zadlužení kvůli zájmům zbrojařské lobby. Podle Bobošíkové se občanům lže do očí – a ona to říká nahlas. „Za 440 miliard na zbraně bychom mohli každému důchodci přidat 15 500 korun měsíčně. Místo toho máme Koláře, Černochovu a válku na úvěr.“

Foto: Hans Štembera

Ve svém pořadu Sedmička Plus jste obvinila BIS z toho, že místo ochrany občanů slouží Fialově vládě. Máte pro to důkazy?

Nejen důkazy. Máme konkrétní selhání. BIS dostává přes dvě miliardy ročně. A výsledek? Loni v lednu se dva mladiství pokusili zapálit brněnskou synagogu. BIS o tom nevěděla. Policie na to přišla až zpětně přes sociální sítě. To nejsou konspirační teorie – to jsou fakta z veřejných zdrojů, která vám vládní média pečlivě zamlčí. Ale o to víc mě šokuje, že tatáž BIS mlčí i ve chvíli, kdy se do vlády dostává osoba s falešným titulem. A prezident ji bez mrknutí oka jmenuje ministryní spravedlnosti.

Mluvíte o Evě Decroix?

Ano. Eva Decroix byla členkou advokátní komory, přestože nikdy neměla magisterský titul. Dnes říká, že se s uváděním svého titulu jen spletla. Ale mezitím jí ta chyba zjevně pomohla ke kariéře. A BIS? Ta místo varování mlčí. Takže buď věděla – a kryla ji. Nebo nevěděla – a pak neplní svůj zákonný úkol. Petr Pavel v obou případech selhal. Měl si informace ověřit. Neudělal to. A poškodil důvěryhodnost státu.

Někdo by mohl říct – jde jen o titul, ne o bezpečnost státu.

Ale to je naprosté nepochopení. Pokud někdo vědomě užívá akademický titul, na který nemá nárok, dopouští se klamání veřejnosti. A pokud si díky tomu otevře dveře k moci, je z hlediska zpravodajských služeb vydíratelný. A vydíratelný člověk na postu ministryně spravedlnosti? Promiňte, ale to už není detail. To je bezpečnostní riziko.

BIS čelila i kritice kvůli tzv. ricinové kauze, bitcoinové aféře nebo případu Vrbětice...

A v každém z těch případů BIS buď selhala, nebo sloužila politické propagandě. Ricin? Fikce. Bitcoinová aféra? Mlčení. Filozofická fakulta? Bez varování. Vrbětice? Zprávy po výbuchu, ne před ním. A u toho všeho je opakovaně jméno Koudelka. Muž, kterého Pavel jmenuje generálem. A kterého vláda chrání jako vlastní oči. Proč? Protože v čele zpravodajské služby dnes nestojí obránce republiky, ale nástroj politické moci.

Dotkla jste se prezidenta Pavla. Tvrdíte, že ve skutečnosti úřad řídí někdo jiný...

Ano - Petr Kolář. Dlouholetý diplomat, dnes vysoce placený lobbista. Platil ho stát přes ČVUT, bez řádných smluv, bez výběrového řízení. A to v letech, kdy se připravovala kampaň P. Pavla. Proč? Co za to ČVUT dostalo? A co dostali ti, kdo financovali Koláře?

Mluvíte o zbrojařské lobby?

Ano, proto, že dnes tahá za nitky. Prezident a vláda tlačí výdaje na obranu vzhůru způsobem, který nemá obdoby. Letos 161 miliard. Příští rok 200. V roce 2027 – 225. A plán je pět procent HDP, tedy 440 miliard ročně. Za ty peníze by mohl každý důchodce dostat o 15 500 korun měsíčně víc. Ale ne – my je pošleme na tanky, munici a zbraně. A zřejmě hlavně do USA.

Prezident tvrdí, že bez těchto výdajů rezignujeme na obranu státu...

To je lež. Arogantní, nebezpečná lež. Obrana se neměří v miliardách, ale v odpovědnosti. V efektivitě. A hlavně v tom, zda stát hájí zájmy svých občanů. Místo toho slyšíme od ministryně Černochové nesmyslné fráze o tom, že to zaplatí přirozený růst ekonomiky. Nezaplatí. Zaplatí to rodiny, důchodci, děti. Daně, škrtý, inflace.

Co konkrétně očekáváte od vlády?

Ať začne u sebe. Ať zruší nadbytečné úřady. Ať skončí s vyhazováním peněz za armádní zázemí pro americké zájmy. A hlavně: Ať se prezident přestane tvářit, že jeho manželka má nárok na státní výsluhu. Nikdo ji nevolil, nikdo ji neúkoloval. Měla by být normální manželkou, ne figurou v rozpočtové frašce.

Co si myslíte o závěrech haagského summitu NATO?

Česká delegace v čele s Pavlem tam podepsala závazky, které nejsou v našem zájmu. Vláda mluví o bezpečnosti, ale žene nás do zadlužení. A přitom se tváří, že kdo nesouhlasí, je vlastizrádce. Já říkám jasně: obranyschopnost ano, ale s rozumem. Ne na dluh, ne proti lidem.

Je podle vás možné, že vláda znovu sáhne na důchody?

Všechno tomu nasvědčuje. Stanjura řekl zcela jasně – nové zbrojní výdaje budou financovány buď vyššími daněmi, nebo škrtý. A co už vláda v minulosti škrtala? Důchody. Co neškrtá nikdy? Sebe. Kanceláře, poradce, PR týmy, reprezentaci, milionové rozpočty ministerstev.

Co tedy voličům vzakujete?

Říkám to otevřeně. Lidé se nemají za co stydět, když cítí, že je stát zrazuje. Já to jen nahlas pojmenovávám. Nechci válku. Nechci poslušný protektorát EU. Nechci vládu, která se klaní zbrojařům. Chci, aby Česká republika byla klidná, bezpečná, suverénní země, která hájí své občany. A říkám nahlas to, co cítí miliony lidí.

Parlamentní listy

Fialův režim maskovaný demokracií

Kauza bitcoinů vrhá stín na vládní kruhy a bezpečnostní složky.

Zatímco se Česko připravuje na klíčové volby do Poslanecké sněmovny, veřejnost sleduje se zatajeným dechem další epizodu rozkladu důvěry ve stát – tzv. kauzu bitcoinů, která vrhá stín na vládní kruhy a bezpečnostní složky. V kombinaci s už dříve nastolenými autokratickými prvky Fialovy vlády se rýsuje obraz režimu, který se už ani nesnaží skrývat svoji vůli po informační a mocenské dominanci.

Když vláda Petra Fialy v roce 2022 zablokovala několik webů s odkazem na „dezinformace“, tvrdila, že se jedná o výjimečný krok v mimořádné situaci. Dnes, tři roky poté, je zřejmé, že to byl začátek nového normálu, nového režimu. Mechanismus cenzury

zůstal, jen se sofistikoval a institucionalizoval v rámci tzv. KoStraKoV (Koordinátora strategické komunikace vlády O. Foltýna). Ten sice nemá oficiální pravomoc zakazovat obsah, ale vytváří prostředí, v němž platformy a novináři vědí, co „se smí“ a co „už je za čarou“. Efekt je stejný – autocenzura, strach, ticho a vydávání komunikačních karet.

Nedávné úniky dat a podezřelé transakce spojené s kryptoměnami, které mají zasahovat i osoby napojené na státní instituce či vládní strany, jsou přímo výbušné. Místo vyšetřování, otevřenosti a veřejné diskuze ale přichází mlčení, bagatelizace a opět – útok na ty, kdo o kauze informují. V některých případech jsou označeni za „dezinformátory“, aniž by se kdokoli pokusil jejich zjištění věcně vyvrátit. Nová ministryně spravedlnosti s pochybným akademickým titulem E. Decroix má jasný úkol: kauzu kolem bitcoinů uklidnit a uklidit.

Je příznačné, že podobné aféry zažívaly i vlády s autoritářskými sklony, kauzy byly ignorovány, umlčovány a překrývány „strategickou komunikací“. Vláda, která se dříve oháněla transparentností, dnes využívá státní komunikaci k zahlazení nepohodlné pravdy a odvádění pozornosti jinam. Například k evergreenu s názvem Čapí hnízdo.

Jak se blíží volby do Poslanecké sněmovny, atmosféra houstne. Kritické hlasy čelí stigmatizaci, nové strany a hnutí jsou automaticky spojovány s „hrozbou pro demokracii“, případně za páté ruské kolony nebo proruské šváby. KoStraKoV přitvrzuje rétoriku a média čelí zvýšenému tlaku, aby „nevytvářela paniku“. Mezitím pokračují pokusy omezit svobodu projevu zákonnou cestou, například návrhy na zákaz komunistických a „jiných“ symbolů včetně srpu a kladiva. Případně přes různé ověřovatele faktů na sociálních sítích, jako například Demagog. Ti určí, zda je váš příspěvek označen za „závadný“, nebo nikoliv. Samozřejmě dle jejich nejlepšího vědomí a svědomí, absolutní pravda, ale neexistuje. Nebo snad ano?

Je paradoxem doby, že liberální vláda používá neliberální prostředky ve jménu obrany demokracie. V souběhu s těmito jevy přichází vládní propaganda, často prezentovaná jako „komunikační strategie“. Není výjimkou, že oficiální vyjádření kabinetu zcela popírají realitu, například stav státních financí, energetické politiky nebo vlivu Evropské unie na domácí legislativu. Pravda se stává nástrojem výkonu moci, nikoli cílem diskuze.

V situaci, kdy vláda:blokuje média bez soudního rozhodnutí,delegitimizuje opozici nálepkovánímzamlčuje závažné aféry s dopady na veřejné finaobnovuje principy cenzury skrze pseudonárodní „komunikačnikriminalizuje historické symboly a ideové oponenty,

...je nutné otevřeně říci: Došlo ke změně systému. Ne takové, o které by hlasoval parlament, ale takové, která se udála skrze mocenskou praxi. Systém Fialovy vlády není totalitní, ale přestal být plně demokratický a má jasné autoritativní prvky.

V kontextu blížících se voleb by si občané měli položit otázku: Nejde jen o to, kdo vyhraje. Jde o to, zda volby probíhají v prostředí férové soutěže, nebo v podmínkách tiché manipulace a tzv. studených pučů, kde je veřejný diskurz řízen shora a pravda podmíněna „bezpečnostním zájmem“. Skutečná demokracie nespočívá v tom, že jednou za čtyři roky vhodíme lístek. Skutečná demokracie znamená moci mluvit, kritizovat, být slyšen – a nebát se.

Jan Klán

Pogrom ve Lvově

Je zase jedno výročí, které se v našich médiích nepřipomíná. Jen učesaně se o něm zmiňuje wikipedia a přizpůsobuje (zmírňuje) informace o něm současným politickým záměrům. Jde totiž o masakr, který dnes není radno připomínat. Stal se před osmdesáti čtyřmi lety. Svědci už zřejmě nežijí a s historií lze nakládat přece tak, jak potřebují vítězové. Namísto památníku obětem totiž v onom místě stojí sedmimetrová socha toho, který stál v čele masakrů. Za ním pak stěla vítězství, něco jako l'Art de Triumph. A ona socha? Byla odhalena v roce 2007. Muž na ní se dívá daleko dopředu. Že musel bojovat s větrem a bouřemi má dosvědčovat část pláště, jenž se pohybuje jakoby ve větru. Sem mladí lidé z města, synové a děti jeho tehdejších bojovníků přicházejí při každé příležitosti položit věnce a postavit se do pozoru při zpěvu písně *Зродились ми великої години*, jež byla hymnou ukrajinských nacionalistů.

Ten pán, který je zde vyveden v kovu, se jmenoval Stěpan Bandera a to město se jmenuje Lvov. V naší wikipedii si o tomto pomníku můžete přečíst, že *je vyjádřením úcty k jeho osobě a roli v ukrajinských dějinách*.

Úcty? Je zase jedno výročí. To první se týkalo několika dnů mezi 30. červnem a 2. červencem 1941. Tehdy se ukrajinští nacionalisté se svým vůdcem Banderou domnívali, že po boku nacistické wehrmacht ovládnou Lvov a jeho okolí a když vstoupili do města, okamžitě vyhlásili samostatnost Ukrajiny (*Akt o obnovení ukrajinské státnosti*). Údajná spolupráce se sovětskými orgány některých místních obyvatel vedla k prvnímu pogromu, jenž nacistické vojenské orgány zaskočil. Bez soudu byli popraveni Poláci, Rusové, nenacionalističtí Ukrajinci. Městu v té době zdánlivě velela OUN-B (Organizace ukrajinských nacionalistů, jež se postupně změnila ve fašistickou Ukrajinskou povstaleckou armádu) v čele se svým vůdcem Stěpanem Banderou. Jejich hlavním cílem však bylo židovské obyvatelstvo města. Krutost se vybíjela nejen na mužích, ale i na ženách a dětech.

Svědci později vyprávěli, jak Židé byli chytáni na ulicích, na místě zabíjeni, že se znásilňovaly židovské ženy, mučili zadržení a systematicky se ničil židovský majetek. Ukrajinskými nacionalisty mělo být tak zavražděno jen v těchto dnech na 6000 Židů. Fotografie o tom zachovali přihlízející němečtí vojáci. Bezuzdné řádění nacionalistů vedlo pak k vytvoření ghetta na okraji Lvova, kam bylo postupně umístěno asi 120 000 Židů. To také bylo zpočátku v režii OUN. V té době ve Lvově žilo na dvě stě tisíc Židů. Část z nich byli uprchlíci ze sousedního Polska.

Pozdější přesun do vyhlazovacích táborů už na sebe převzali nacisté, ale i zde asistovali ukrajinští členové praporu Nachtigal a další. Domů se po válce vrátilo údajně pouze dvě stě těch, kteří přežili, kromě ovšem těch, kterým se podařilo utéci na východ nebo na jih do Podkarpatska a dál. Druhá vlna, tzv. Petljurovy dny, se uskutečnila koncem července a Bandera se jí už neúčastnil. Byl odsunut do Berlína, protože jeho vize velké fašistické Ukrajiny byla v rozporu s Hitlerovými plány.

Pomník Stěpana Bandery a přihlášení se k jeho odkazu současným kyjevským režimem nesvědčí právě o demokratickém směřování země. O to víc je otázek hodná podpora, jíž se mu dostává ze západu.

Jaroslav Kojzar, iportal24

BLANÍK 2025

V sobotu 5. července se početná kladenská delegace OV KSČM zúčastnila Setkání Levice pod Velkým Blaníkem. Krásné počasí, dobří přátelé, hudba Sázavský band a plejáda hostů - kandidátů pro volby do poslanecké Sněmovny P ČR : zleva Jana Bobošíková-lídryně, Jan Klán, Michal Gulyáš, Zdeněk Štefek, Tereza Čechová Humpolcová, Petr Beran, Jaroslav Štefek, u mikrofonu Jindřich Havelka a Ivan Cinka, který organizoval a moderoval celou akci. Všichni hosté fundovaně vystoupili se svými názory a představami, se kterými účastníci naprosto souhlasili. Všichni se dobře bavili, diskutovali s hosty, ale nezapomněli ani na občerstvení ze stánku. Tam se jako výčepní plně osvědčil místopředseda ÚV KSČM Milan Krajčo, člen Světového mírového hnutí. EV, foto J.Kůstka

ZVOLENĚVES

Posledně jsme navštívili Kralupy. Na železniční trati Kralupy - Slaný leží Zvoleněves. Nádraží je pěkně opraveno a udržováno. Pohodlněji se tam dostanete autobusem, linkou 623 z Kladna, je to jen 12km.

Zvoleněves má necelou tisícovku obyvatel, zajímavou polohu – rybník, směs historických, uměleckých a technických staveb láká filmaře. Točila se zde třeba část filmu Vstanou noví bojovníci režiséra Jiřího Weissse na námět Antonína Zápotockého nebo Hartova válka s Bruceem Willisem v hlavní roli.

Prvá písemná zmínka je z roku 1318, kdy vladyka Vicen ze Zvoleněvsi, před ním to měl být Zvolen, který dal vsi jméno. Majitelé Zvoleněvsi sídlili na tvrzi, která stávala na místě zámku a je doložena k roku 1401, kdy ji držel Humprecht z Tasnovic. Písemnými zprávami je během 15. století doloženo několik dalších majitelů, například rytíř Jan z Benšova. Počátkem 16. století ves získali Žejdlíkové ze Šenfeldu, Jindřich Žejdlí z Šenfeldu přestavěl tvrz na renesanční venkovský zámek a učinil jej středem svého panství. Náhrobníky dvou členů rodu se dochovaly v kostele. Rytíř Petr Milner z Milhauzu koupil ves roku 1609, ale za účast ve stavovském povstání z roku 1618 mu byla zkonfiskována, přičemž figuroval Jaroslav Bořita z Martinic. Roku 1621 ves získala Zuzana Chrtová ze Rtína, *zámek* však byl během třicetileté války vypálen. Významným šlechtickým majitelem byl Julius František Sasko-Lauenburský, který panství koupil roku 1668 a jeho dcera Anna Marie Františka Toskánská podnikla kolem roku 1718 přestavbu na jednoduchý *barokní zámek*.

V roce 1824 patřila obec toskánskému velkovévodovi Leopoldu II., *cukrovar*, který velkovévoda založil a je dominantou dodnes, i když je dávno mimo provoz, je veden jako technická památka. Roku 1859 podnikl generální opravu zámku; ale své vlastní sídlo přenesl do Brandýsa nad Labem., Dalšími jsou: *kostel sv. Martina*. Byl postaven v roce 1352 ve slohu gotickém, přestavěn v baroku, vnitřní výzdoba některých oltářů je rokoková. Nepřehlédnete ani morový sloup .se sochou Bolestné Panny Marie, z první poloviny 19. století.

Významnou osobností obce je Klára Špecingerová (9. března 1860 – 27. dubna 1918), která byla první českou profesionální knihovnicí, průkopnicí bibliografie a též překladatelkou z ruštiny a angličtiny V obci je malý amatérský divadelní soubor, aktivní jsou dvě kynologické organizace, fotbalový klub a sportovně střelecký klub.

Pavel Hruban

BEZDOMOVECTVÍ tu prakticky 200 let nebylo, pak přišel rok 1989 !

BEZDOMOVECTVÍ tu prakticky 200 let nebylo, pak přišel rok 1989 ! 200 let tu prakticky nebyli bezdomovci. Josef II. nařídil stavět obecní pastoušky a obce měly POVINNOST v nich ubytovat každého, kdo neměl střechu nad hlavou. Existovaly pro všechny obyvatele "domovské listy ", které byly vlastně poukazem na bydlení v pastoušce v dané obci..

Po druhé světové válce pastoušky zanikly a jejich funkci převzaly podnikové ubytovny /lidově "svobodárny"/. Jejich fungování jsem zažil na studentské brigádě v 70. letech. Jednak jsem zjistil, že na ubytovně, kde jsem dočasně bydlel, žije cca 30 % lidí, kteří u firmy nepracují a také jsem zažil, jak se tam lidé ubytovávali. Přišel invalidní důchodce, kterého po rozvodu manželka vykopla z bytu, s nějakým lejtrem / asi od tehdejší sociálky /, které strčil správcí pod nos a on mu přidělil postel. / Bydlel se mnou a dalším brigádníkem /.

Po roce 1989 byly postupně podnikové ubytovny zprivatizovány, za bydlení už se neplatilo 50 Kč měsíčně, ale postupně 5000 Kč...Všichni ti invalidní důchodci, duševně nemocní schizofrenici a alkoholici, se ocitli na ulici. Po cca 200 letech opět davy bezdomovců... Proto se mne v té době moje matka ptala "Prosím tě, co je to bezdomovec ? " Pamatovala první republiku a pastoušky...

Bydlení je dnes v poměru k platům bezkonkurenčně NEJDRAŽŠÍ V HISTORII !!! Například v roce 1912 zaplatila nejhůře placená dělnice za jednopokojový byt čtvrtinu svého platu ! V Praze je to dnes nedostižný sen. Je dnes hodně bezdomovců s pravidelným měsíčním příjmem / i když na černo /, kteří si přesto vlastní byt nemohou dovolit, neměli by na jídlo a ostatní výdaje. Chtělo by se říci " hnusný kapitalismus ", jenže ten kapitalismus tu byl i před válkou, a přesto tu nebylo sto tisíc bezdomovců. Takže hnusný polistopadový kapitalismus, který od začátku vychovává lidi k bezcitnosti !!! Přišel od našich " bratrů ", kteří nám posílají také kulturu na "vysoké úrovni" - vraždy, násilí, týrání - vzor pro naši mládež! Žije tu podle odhadu odborníků na ulici třetina duševně nemocných, kteří by měli být v léčebnách, třetina "absolventů" z děcáků a třetina se záznamem v trestním rejstříku. Jsou výjimky, ale v podstatě je to takhle. Že jsem zapomněl na alkoholiky ? Kdybych byl na ulici, také bych buď chlastal nebo se oběsil...

Pro tupce, kteří současný systém hájí, připomenu podstatné: i vrazi mají ve vězení střechu nad hlavou, pravidelné jídlo a lékařskou péči... Otec zavražděné holky začal chlastat a dostal se na ulici. Žije tisíckrát hůř, než vrah jeho dcery. Všichni to dlouho vědí A NIC ! No, za ty prachy v Parlamentě kam spěchat, že ?! Hlavně žvaňte na ČT atd. o nějakém Čapím hnízdě, ať se nějak bavíme...! A já dodávám: v každém městě je postaven útulek pro psy a kočky, ale lidé mohou žít na ulici.

Frank

Zasmějme se

Novomanželka peče strůdl. Před tím, než ho vloží na pekáč do trouby, tak odřízne oba konce. Manžel se dívá a ptá se proč je odřezává. „Takhle jsem se to naučila od maminky,“ odpoví manželka. Za měsíc jedou navštívit manželčiny rodiče a tam manžel vidí, jak tchýně odřezává konce štrůdlu. Zeptá se tedy proč. Tchýně mu odpoví: „Protože mám malý plech!“

Kalendáře na rok 2026 jsou již k dispozici na OV KSČM Kladno

Cena stálá – 70,- Kč

Zpravodaj OV KSČM Kladno: Adresa redakce: ul. Milady Horákové 497, Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 0e.mail ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz *MIČ 47 437Nevyžádané příspěvky se nevracejí*

